

PRESSINFORMATION

Pappa-Barn Kristianstad är en förening som bl a verkar för barnens rätt till BÅDA sina föräldrar. Efter ca ett års verksamhet, sedan starten den 26 mars 2009, är vi idag drygt 50 medlemmar, varav ca 1/3 är kvinnor.

En del av vår verksamhet är att driva opinion för barnens rätt enligt FN:s Barnkonvention. Med anledning av att det är valår genomför vi under våren bl a ett antal politikerträffar med såväl riksdagspolitiker som lokalpolitiker.

Mer information om oss finns på www.pappa-barn-kristianstad.se

Den senaste veckan har vår förening (tillsammans med MinPappa.nu) figurerat flitigt i media med anledning av en blekingepolitikers (Eva-Britt Dahlström) försök att stoppa vår presentation för riksdagsledamöter (inbjudna av centerpartiet) samt den rapport som MinPappa.nu släppte samma dag som vårt besök i riksdagen (den 4 maj). MinPappa.Nu:s rapport handlade om vårdnadstvister-/domar i Skåne under 2007-2009.

Pappa-Barn Kristianstad anser att MinPappa.nu:s rapport stöder vår verklighetsuppfattning och det våra medlemmar i väldigt många fall personligen upplevt, nämligen att pappor negligeras och (ofta medvetet) misstolkas och kränks i de vårdnadsutredningar som socialtjänsterna utför.

Vår utgångspunkt är att barnen behöver BÅDA sina föräldrar och när kränkningar sker mot föräldrarna, så är det också en kränkning av aktuella barn. Vi har många exempel på mycket egendomliga beslut som tas i dessa sammanhang. Risken är att vi får en ny debatt om 20-30 år när dessa barn vuxit upp, liknande den som lett fram till utredningen gällande de s.k. barnhusbarnen. Tyvärr vågade man inte låta den utredningen undersöka förhållandena ända fram till våra dagar.

Johan Linander (centerpartiet, ledamot i justitieutskottet), en av deltagarna vid vårt möte i riksdagen, har under senare delen av veckan uttalat att han vill se en granskning av socialtjänstens vårdnadsutredningar och, om det finns anledning, att ändra på gällande lagstiftning. Detta är ett direkt resultat av våra och MinPappa.Nu:s ansträngningar att lyfta fram våra hjärtefrågor. Vi välkomnar detta initiativ! (<http://www.skanskan.se/article/20100508/LUND/705079871/1057>)

Tingsrätternas ovilja att "korrigera" socialtjänstens vårdnadsutredningar är tyvärr inte ett tecken på att utredningarna är föredömligt utförda, som Socialtjänstens företrädare i Lund vill låta påskina. Det är snarare beroende av bristande kunskaper och att det gått slentrian i hur okritiskt tingsrätterna hanterar vårdnadsutredningarna. Lunds Socialtjänst utför tyvärr heller inte kvalitativt bättre utredningar än många andra socialtjänster, vilket samma socialtjänstföreträdare i försvarsposition under veckan försökt framhäva som skäl till att inga pappor där fick enskild vårdnad. Innebörden vore ju i sådant fall att, om alla socialtjänster vore lika "duktiga" i sitt utredningsarbete som i Lund, skulle helst inga pappor någonstans i hela landet någonsin få enskild vårdnad. Argumentet är helt orimligt och närmast "ett skott i den egna foten".

Vi kan också se hur LVU och vårdnads mål blandas ihop. Tvångsomhändertagande (ofta på mycket grumliga grunder) enligt LVU används då som skäl till att ta ifrån en förälder såväl vårdnaden som rätten att få ha kontakt med sitt/sina barn. I LVU-målen är socialtjänsten motpart och samtidigt uppträder de som utredare med "specialkompetens" i parallella vårdnadstvister i Tingsrätten om samma barn. Vi påstår att ibland används LVU som ett verktyg att avskilja ett barn från en av föräldrarna i vårdnadstvisten, vilket ALDRIG varit avsikten från lagstiftarens sida. Detta är ett missbruk av LVU från Socialens sida!

Med LVU:t som argument fråntas den ena föräldern fortsatt del i vårdnaden i Tingsrätten varvid samma förälder automatiskt förlorar talesrätten gällande överklagan i LVU-ärendet i Förvaltningsrätten! Härigenom skapas ett "moment 22", en ogenomtränglig cirkelreferens av argument, och samtidigt ett brott mot Europakonventionens bestämmelser om rätten att få varje myndighetsbeslut prövat i domstol.

Särskilt allvarligt blir detta när barnet samtidigt (utan nödvändiga s.k. placeringsutredningar) placeras hos den "favoriserade" föräldern i LVU-målet genom socialtjänstens beslut, med det uttalade syftet att just denna förälder skall "vinna" vårdnadstvisten.

Sedan finns det vissa lokalpolitiker med extrema åsikter, som tycks ta med sig dessa in i Tingsrätten såsom nämndemän. En sådan är just Eva-Britt Dahlström i Karlskrona. Detta är rent förödande för rättssäkerheten i vårt land där så sker (nu särskilt i Karlskrona) och framförallt för de barn det handlar om i vårdnadstvister.

Om man läser E-B D:s egen blogg kan man inte annat än nå slutsatsen att hon närmast kan betecknas såsom en "manshatare".

Åsikterna hon framför får hon naturligtvis ha, men hon skall låta bli att försöka kontrollera debatten i sammanhang där hon inte ens är inbjuden. Det liknar mest metoder som flitigt användes i gamla öststatsdiktaturer! Argumentet att vi inte skulle få framföra våra ståndpunkter oemotsagda i riksdagen, enligt hennes i tidningen uttalade uppfattning, gäller uppenbarligen bara hennes meningsmotståndare och inte henne själv. E-B D har nämligen inte svarat på tidigare inviter från oss om att debattera öppet och släpper inte heller genom inlägg på sin blogg som inte instämmer i hennes egna ståndpunkter. Detta brukar kallas dubbelmoral!

E-B D vägrar först kommentera händelsen i Blekinge Läns Tidningar ([http://www.blt.se/nyheter/karlskrona/namndeman-forsokte-stoppa-pappa-barnforening\(1911538\).gm](http://www.blt.se/nyheter/karlskrona/namndeman-forsokte-stoppa-pappa-barnforening(1911538).gm)). Dagen efter påstår hon att anklagelserna är falska. Hennes förnekande gäller dock endast i vilken egenskap hon kontaktade Gunnel Wallin (c), inte det faktum att hon försökte stoppa Pappa-Barn Kristianstads besök i Riksdagen.

Exakt vilka ord som växlades mellan Gunnel Wallin (c) och E-B D vet naturligtvis inte vi, men vi vet vilka effekterna blev för föreningen och vi vet vilken förklaring vi fått från centerpartiet. Samtidigt erkänner ju faktiskt E-B D att hon försökt påverka centerpartiet att inte bjuda in oss. För oss är det oväsentligt i vilken egenskap hon gjorde detta. Dessutom slumrar det sig så att just dagen före, i samma tidning, rasar just E-B D över att hon stoppats från att få bjuda in Rädda Barnen, till Barn- & Ungdomsnämnden, för att presentera en rapport om mobbning. E-B D:s dubbelmoral framträder därmed ännu tydligare.

Den här gången har E-B D nog i alla fall hoppat i "galen tunna" och det vore märkligt om inte detta skulle få konsekvenser inom hennes eget parti ett valår som detta. Det är svårt att se hur hon kan vara en tillgång för det parti hon tillhör.

E-B D:s motiv får väl närmast hämtas från en karriär, som hon själv beskriver på sin egen hemsida under "Bakgrund". Den verkar till stor del bygga på hennes egen, återigen oemotsagda, historia kring sin egen påstått traumatiska skilsmässa för ca 20 år sedan. Andra som granskat detta och talat med hennes f.d. man vet dock att den historien krackelerar i faktadelen när även han får en chans.

För övrigt finns det oerhört starka krafter emot att som "föräldra-barn-organisation" föra fram barnets rätt till båda sina föräldrar. Det är förknippat med risker att förlora sitt arbete och inkomst (jfr Ingrid Carlqvist, tidigare på tidningen Villaliv) eller att på andra sätt bli trakasserad.

Ett annat exempel är de 4 ungdomar på John Bauer-gymnasiet i Halmstad som ställde upp med en video i Amnesty's filmfestival om jämställdhet. Som en effekt av vad som verkar ha varit yttre

påtryckningar från Uppsala Kvinnojour, har Amnesty den 28 april med en något krystad förklaring som inte håller ihop, tagit bort videon från Amnestys YouTube-sida därför att ungdomarna skulle ha missbrukat Amnestys namn. Detta skulle ha skett genom att man i eftertexten tackade bl a Amnesty, liksom övriga tävlingsbidrag gjort. Ungdomarnas video hade titeln: "Rätten att vara pappa". En del detaljer kan utläsas från denna blogg:

<http://www.chockblogg.com/2010/05/nazi-feminister-bakom.html>.

Efter det Amnesty plockat bort ungdomarnas bidrag från filmfestivalen tackade Uppsala Kvinnojour med orden:

"Tack vare protesterna så visades inte filmen på festivalen och sedan togs den bort från deras hemsida. Vi tackar Amnesty för att de fortfarande kämpar för rättvisa! den 30 april kl. 14:09"
(Källan kan vid behov anges mot källskydd)

Vidare drog Rädda Barnen in sitt finansiella bidrag till några föreläsare vid en föreläsning i Norrköping den 4 maj, likaså uppenbarligen på grund av påtryckningar från samma eller liknande grupperingar.

Själva har vi som förening först inbjudits till att delta i en särskild kurs kallad BIFF (Barn i Föräldrars Fokus) där vi deltog i introduktionsutbildningen. Utan att officiellt lämna någon förklaring lämnade huvuddelen av Socialtjänstens folk från Kristianstad lokalen efter lunchen när grupparbetena skulle vidtaga. Det uppfattades allmänt av deltagarna som att de inte ville grupparbeta tillsammans med Pappa-Barn. För två veckor sedan fick vi besked att vi inte skulle få delta i den fortsatta utbildningen. Man kan undra om detta också är efter påtryckningar någonstans ifrån?

Till och med feminismens egen "anmoder", Erin Pizzey (skaparen av världens första kvinnojour och organisationen mot "Mäns våld mot kvinnor"), är numera utfryst och försöker man effektivt stoppa från att kunna uttala sig. Hon anser nämligen numera att dessa frågor "kidnappats" av en feminism-industri med ekonomiska intressen. Hon anser även att män är lika mycket drabbade som kvinnorna och behöver samma skydd som hon en gång var först med att utveckla för kvinnorna (<http://www.erinpizzey.com/>).

Även Erin Pizzey har alltså insett bland annat det som man i Sverige i officiella sammanhang nästintill förnekar, nämligen att män utsätts för lika mycket våld från sina kvinnor som kvinnor från sina män. Detta understöds av ett antal internationella studier.

Då uppstår genast frågorna:

Varför i Sverige hantera bara halva problemet gällande våld i nära relationer?

Varför inte genom adekvat forskning ta reda på hur det verkligen ser ut i Sverige?

BRÅ:s egen rapport 2008:23 anger dessutom följande gällande misshandel av de mindre barnen: *"Sammantaget pekar detta mot att det är mödrarna eller andra kvinnor som tar hand om barnen som står för den största delen av misshandeln mot de mindre barnen."*

(Brottsutvecklingen i Sverige fram till år 2007, Kapitel: Kvinnors brottslighet, sidan 11 i PDF-dokumentet. Rapport 2008:23. www.bra.se/go/297)

I Sverige har denna extremfeministiska "industri" uppenbarligen lyckats hittills. Se bara på den "kvinnomiljard" som ensidigt anslagits under innevarande mandatperiod. Motsvarande mansorganisationer, som vill arbeta på samma sätt som kvinnojourerna (fast för män), har under samma period fått 0 kronor med hänvisning till att de

- 1) måste ha minst 75% kvinnor som medlemmar och
- 2) de får endast arbeta med att hjälpa män med sina aggressioner!

Kriscentrum i Kristianstads fokus framställs på ett liknande sätt, i de två informationsbroschyrer de placerat ut på olika håll i Kristianstad och omgivande kommuner. Bara behovet av två olika broschyrer (en för kvinnor/barn och en för män) när det gäller våld i nära relationer är ett misslyckande i sig och visar på det attitydproblem, som finns till frågorna ur ett genusperspektiv.

Detta understöds av myndigheter och det allmänna. Motsvarande broschyrer lär finnas hos landets övriga kriscentra, enligt uppgifter vi fått (utan att hittills själva kunna kontrollera detta).

På Rikskriscentrums hemsida framgår attityden mycket tydligt, om vilka problem män kan ha (<http://www.rikskriscentrum.se/>). Deras uttalande om strävan efter jämlikhet mellan män och kvinnor utgör en konflikt med det de inledningsvis ensidigt nämner om att jobba med mäns aggressioner (ingenstans finns något om arbete med att hjälpa våldsutsatta män). Ett annat exempel på samma sak kan hämtas från Göteborgs kriscentrum för män (<http://www.goteborg.se/wps/portal/kriscentrumforman>).

Vi har även exempel på hur Kriscenter i just Kristianstad agerar enväldiga domare, trots sedan länge nedlagda förundersökningar i samma ärende, och i sina utlåtanden skriver bl a på ett "konstaterande" och kränkande sätt (grundat enbart på andra föräldrarnas uttalande):
"Blott 5-årig flicka som varit utsatt för fysiskt våld och närmande av sexuell karaktär av sin egen pappa.

Har fått stödjande kontakt hos inrem som nu remitterar vidare med förhoppning om 'behandlande' kontakt".

Det kan nämnas att det blev ingenting av den remiss som hänvisas till.

Vi vill att barnets rätt till båda sina föräldrar skall säkerställas, vilket de flesta genom läpparnas bekännelse också anser. Sedan får detta uppenbarligen så oerhört skilda innebörder när det kommer till praktiskt genomförande. Vi vill att Barnkonventionen skall införas som lag i Sverige och kommer att kämpa för detta tills så sker eller tills dess svenska myndigheter tvingas tillämpa den fullt ut. Sverige har åtagit sig detta redan för 20 år sedan. Då skall inte myndigheterna ha möjlighet att ens uttala undanflykter och ursäkter såsom sker idag, även i vår egen hemstad Kristianstad!

Naturligtvis vill vi att ALLT våld, liksom alla andra brott OCH oavsett vem förövaren är, skall BEIVRAS! I de fall kvinnor är förövare skall heller inga särskilda "kvinnorabatter" ges vid straffutmätningen! Detta borde vi alla, kvinnor som män, kunna ställa upp på!

På uppdrag,

Einar Strömblad
Mediaansvarig
www.pappa-barn-kristianstad.se
044-200 220; 070-730 72 50
044-590 11 95 (arb)

PS:

Pappa-Barn Kristianstad fortsätter nu sina politikerträffar enligt följande:

11 maj kl 1800-2100:	Vänsterpartiet
18 maj kl 1800-2100:	Kristdemokraterna
25 maj kl 1800-2100:	Miljöpartiet
31 maj kl 1800-2100:	Folkpartiet

Samtliga träffar genomförs på Kockumsgatan 6 i Kristianstad (i Defendos lokaler, ingång från norra gaveln).

Media är välkomna!

Tyvärr har moderaterna ÄNNU inte svarat på vår inbjudan.